Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз ОК 13/2013
04.09.2013. године
Б е о г р а д

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Невенке Важић, председника већа, Предрага Глигоријевића, Веска Крстајића, Биљане Синановић и Зорана Таталовића, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Милом Ристић, као записничарем, у кривичном предмету окр. Драгана Цветковића и др, због кривичног дела злоупотреба службеног положаја из члана 359. став 3. у вези става 1. и 4. Кривичног законика у саизвршилаштву из члана 33. истог законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окр. Драгана Цветковића, адв. А.Л., поднетом против правноснажних решења Вишег суда у Београду, Посебно одељење К.По1 66/10 од 08.04.2013. године и Вишег суда у Београду, Посебно одељење К.По1 66/10 Кв.По1 393/13 од 23.05.2013. године, у седници већа одржаној дана 04.09.2013. године, једногласно донео је

П Р Е С У Д У

ОДБИЈА СЕ као неоснован захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Драгана Цветковића, адв. А.Л., поднет против правноснажних решења Вишег суда у Београду, Посебно одељење К.По1 66/10 од 08.04.2013. године и Вишег суда у Београду, Посебно одељење К.По1 66/10 Кв.По1 393/13 од 23.05.2013. године.

О б р а з л о ж е њ е

Решењем Вишег суда у Београду, Посебно одељење К.По1 66/10 од 08.04.2013. године одбачен је захтев окривљеног Драгана Цветковића за накнаду трошкова кривичног поступка, поднет преко браниоца адвоката А.Л. дана 06.02.2013. године као неблаговремен.

Решењем Вишег суда у Београду, Посебно одељење К.По1 66/10 Кв.По1 393/13 од 23.05.2013. године одбијена је као неоснована жалба браниоца окривљеног Драгана Цветковића, адвоката А.Л. од 19.04.2013. године, изјављена против решења Вишег суда у Београду, Посебно одељење, К.По1 бр. 66/10 од 08.04.2013. године.

Против наведених правноснажних решења бранилац окривљеног Драгана Цветковића, поднео је захтев за заштиту законитости због повреде закона из члана 485. став 1. тачка 1. ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд укине решење Кв.По1 393/13 од 23.05.2013. године и врати предмет на поновно одлучивање, или да преиначи у целини оспорено решење и призна право из поднетог захтева.

Након што је поднети захтев за заштиту законитости у смислу члана 488. став 1. Законика о кривичном поступку достављен јавном тужиоцу, Врховни касациони суд је одржао седницу већа у смислу члана 488. став 2. Законика о кривичном поступку, о којој није обавестио јавног тужиоца и браниоца окривљеног, јер веће није нашло да би њихово присуство било од значаја за доношење одлуке. На седници већа Врховни касациони суд је размотрио списе предмета, са решењима против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је, по оцени навода у захтеву нашао:

Захтев за заштиту законитости је неоснован.

Бранилац окривљеног Драгана Цветковића поднео је захтев за заштиту законитости против наведених решења због повреде закона из члана 485. став 1. тачка 1. Законика о кривичном поступку, то јест да је одлуком о трошковима кривичног поступка суд повредио одредбу члана 224. став 1, 2. и 3. ЗКП, којом је прописано рачунање рокова у кривичном поступку, те тако погрешно применио члан 262. став 2. ЗКП, који прописује дужину трајања рока за подношење захтева за накнаду трошкова.

У захтеву браниоца окривљеног истакнута је, како је наведено, повреда закона из члана 485. став 1. тачка 1. ЗКП, а из образложења захтева произилази да се односи на повреду закона из члана 441. став 4. ЗКП, која је прописана одредбом члана 485. став 4. ЗКП, као разлог за подношење захтева за заштиту законитости, то јест да је одлуком о трошковима кривичног поступка суд неправилно применио одредбе из члана 224. став 1, 2. и 3. и члана 262. став 2. Законика о кривичном поступку, а Врховни касациони суд овакве наводе оцењује неоснованим.

Одредбом члана 441. став 4. ЗКП прописано је да одлука о трошковима кривичног поступка може се побијати ако је суд овом одлуком повредио законске одредбе, као и због тога што је суд погрешно изрекао или није изрекао одлуку о ослобађању оптуженог од дужности да у целини или делимично накнади трошкове кривичног поступка.

По оцени Врховног касационог суда побијаним решењима првостепени и другостепени суд није учинио повреду из члана 441. став 4. ЗКП. Ово са разлога што и по оцени Врховног касационог суда, правилан је закључак првостепеног и другостепеног суда да је захтев браниоца окривљеног за накнаду трошкова кривичног поступка неблаговремен, с обзиром да је поднет након истека једногодишњег рока од правноснажности пресуде.

У процесној ситуацији када се о трошковима поступка одлучује посебним решењем, према члану 262. став 2. ЗКП подаци о висини трошкова и

захтев за њихову накнаду могу се поднети најкасније у року од једне године од дана правноснажности пресуде или решења које одговара пресуди, у којима је између осталог одлучено ко ће сносити трошкове поступка и колико они износе.

Истина је да је бранилац окривљеног опредељени захтев за накнаду трошкова поднео у року од једне године од када је окривљеном достављена другостепена правноснажна пресуда, рачунајући од 07. јуна 2012. године.

У конкретном случају, пресуда Вишег суда у Београду, Посебно одељење К.По1 66/10 од 11.11.2009. године, постала је правноснажна дана 18.11.2011. године када је донета пресуда Апелационог суда у Београду, Посебно одељење Кж1 По1. 21/10, од када је по ставу Врховног касационог суда почео да тече рок у смислу члана 262. став 2. ЗКП за подношење захтева за накнаду трошкова кривичног поступка, из чега произилази да је рок за подношење захтева истекао дана 18.11.2012. године (недеља), то јест према одредби члана 224. став 3. ЗКП првог наредног дана, 19.11.2012. године.

Ово стога што се у смислу члана 224. став 1. ЗКП тај рок не може продужавати, а по ставу 3. члана 224. ЗКП почетак рачунања рока, алтернативно је прописан као час или дан када је достављање или саопштење извршено, односно као дан у који пада догађај од када треба рачунати трајање рока.

Рок прописан у члану 262. став 2. ЗКП у трајању од једне године за подношење захтева за накнаду трошкова поступка, тече од „дана у који пада догађај“ одређен законом као почетак рачунања рока, а то је дан наступања правноснажности пресуде или решења које одговара пресуди, а не од дана достављања странкама, како се то неосновано истиче у захтеву браниоца окривљеног.

Стога се неосновано захтевом за заштиту законитости браниоца окривљеног указује да рок за подношење захтева за накнаду трошкова кривичног поступка почиње да тече од дана уручења окривљеном пресуде Апелационог суда, те да је наведени захтев био благовремено поднет.

Бранилац окривљеног Драгана Цветковића, захтевом побија и правноснажна решења због битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 1. ЗКП, при том не наводећи у чему се она састоји, а из разлога захтева произилази да се односи на битну повреду кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 2. ЗКП из ког разлога сходно члану 485. став 4. ЗКП, бранилац окривљеног не може поднети захтев за заштиту законитости.

Из изнетих разлога, налазећи да побијаним решењима није учињена повреда закона на коју се указује захтевом за заштиту законитости браниоца окривљеног, Врховни касациони суд је на основу члана 491. ЗКП одлучио као у изреци пресуде.

Записничар-саветник
Мила Ристић,с.р.

Председник већа-судија
Невенка Важић,с.р.